

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Bekæmpelse af Raager.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5043; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 4280).

Sagen sattes til Forhandling.

Svend Nielsen: Jeg skal ikke gøre ret mange Bemærkninger om Lovforslaget eller fremsætte mange Betragtninger over Nødvendigheden af at bekæmpe Raager. Jeg belyste dette Spørgsmaal ret udførligt i Fjor, og det lykkedes ogsaa at opnaa Enighed i Udvalget om det nødvendige i at gennemføre en adskilligt skarpere Lovgivning end den, vi har, hvad der ogsaa fik Tilslutning fra Landbrugsministerens Side, og det Lovforslag, som nu foreligger, er altsaa Resultatet af de Overvejelser, Landbrugsministeriet har foretaget. Der er imidlertid enkelte Punkter i Lovforslaget, som jeg ikke synes er saa heldige.

I § 3 bestemmes det, at hvis Skaden efter den af Vurderingsmændene foretagne Opgørelse andrager 300 Kr. eller et større Beløb, udreder Kommunen den Vurderingsmændene tilkommende Godtgørelse. Jeg er temmelig sikker paa, at dette i Praksis vil komme til at virke paa den Maade, at de mindre Landbrugere kommer til selv at betale Vurderingerne, fordi Skaden paa disse Marker i de fleste Tilfælde ikke vil være saa stor som 300 Kr.; Husmænd og mindre Gaardmænd vil som Regel hjemme ved Ejendommen kunne se, naar en Flok Raager slaa sig ned, og saa sørge for at faa dem jaget væk, inden de faar gjort Skade for 300 Kr. Jeg synes ikke, det er rigtigt at forme Lovforslaget saaledes, at de mindre Landbrugere selv kommer til at betale Vurderingerne, medens det offentlige kommer til at betale for de større Landbrugere. Jeg tror derfor, det vil være rigtigt at underkaste Lovforslaget en kortvarig Udvalgsbehandling — den kan godt blive meget kortvarig — for at søge at faa dette Forhold ud af Verden; jeg kan heller ikke tænke mig, det har været Landbrugsministerens Mening, at Loven skulde komme til at virke saaledes.

I § 4 foreslaas der saa, at hvis Skaden opgøres til at være mindst 300 Kr., skal der iværksættes Bekæmpelsesforanstaltninger. Jeg skal ikke indvende noget mod denne Grænse, den er i hvert Fald høj nok, men jeg synes ikke, at det klart og tydeligt

fremgaar af Paragraffen, om man herved kan forstaa flere mindre Skader, som tilsammen andrager 300 Kr., eller om der skal være sket en enkelt Skade af den Størrelse. Jeg vil antage, det er det første, i hvert Fald vil jeg mene, det er rigtigt at forstaa det paa den Maade, men saa synes jeg ogsaa, der skal ændres lidt paa Ordlyden.

Endelig skal jeg nævne § 8, hvor der staar, at Amdsraadet kan forlange Politiets Bistand til Indhentning af Oplysninger og ved Tilsyn med de af Amdsraadet iværksatte Foranstaltninger. I og for sig skal jeg ikke indvende noget imod, at Politiet er medvirkende, men jeg kan dog ikke frigøre mig for den Tanke, at vi vilde faa et langt mere betryggende Tilsyn, hvis Landbrugsorganisationerne fik Lov til at være medvirkende. Det er jo Landbrugerne, som er interesserede i, at Raagerne holdes nede paa et saadant Antal, at man kan have sin Afrøde i Fred, og jeg er ikke sikker paa, at Politiets Interesse herfor vil være saa stor; det Tilsyn, der kan øves af Politiet, vil vist ikke være tilstrækkeligt. Ogsaa af den Grund finder jeg det rigtigt, at Lovforslaget behandles i et Udvalg.

Som det fremgik af den højtærede Landbrugsministers Udtalelser ved Lovforslagets Fremsættelse, har det været sendt til Landbrugsorganisationerne til Erklæring, og jeg forstod Landbrugsministeren saaledes, at Lovforslaget var bygget over de Udtalelser, som var kommet derfra, eller at der i hvert Fald var taget meget stærkt Hensyn til dem. Jeg er jo heller ikke helt ukendt med disse Udtalelser, og jeg finder nu, der er taget et meget lille Hensyn til dem. Jeg finder ogsaa, det vil være rigtigt, at et Udvalg gøres bekendt med de Svar, der er kommet fra Landbrugsorganisationerne.

Jeg vil altsaa anbefale, at vi faar en ganske kort Udvalgsbehandling paa Grund af de Punkter, jeg her har nævnt, og i øvrigt ønsker jeg Lovforslaget en velvillig Behandling her i Tinget.

Hækkerup: Baade af de Forhandlinger, der blev ført i Fjor, og af de Oplysninger, som blev fremsat overfor det nedsatte Udvalg, fremgik det, at den nugældende Lov om Bekæmpelse af Raager ikke har virket tilfredsstillende, idet Raagerne har bredt sig til videre Kredse af Landet i de senere Aar, og hvad der er det værste: de større Raagekolonier er ikke blevet væsentligt formindsket. Jeg tror, at dette har forskellige Aarsager. For det første har det været besværligt for de skadelidte at faa Myndig-